oleše juhus ei tohi waadata ka
mõtles wasta tõnäs ja ükas kõrd
poole minema kõrd jõuder anda
temä wanemaga tuttardelle nende
nätikud kätte ja üles otworemad
tüttre kingitus wõlbä wannres on
mis piäle wõed kõik muatama
jõwäjõ aga mis maad laiskä
olli rõõgaw naeru nemad meele
kuna noorem õde täestä rahu
olli ja nasjä wõlega jõulis ja õde
mõtlema tälli jüs ka aeg nätto tuus
wanemad wõed oma lüdä rättikum
nõutama läinjä jä olli ühel
ilupal kewadõpel pühä päewä
aga noorem õde päi kõõ jäemä ja
kõrsko tallitüse reft kõik tuandma
kuhi temä kõik olli kõrda jäädma
läts ta maajä mõda oma nasjäga
mängima ka üstuus ühe ilusa

puu warjo maha ja mõtles oma
õdede tägedesse piäle mis need
~~temägä~~ temä wastu üles näitäwä
ta kuulis puu otsas rabistamist kus
ta üles waatab nägi ta üht ilust
lindu linna puu piäle maha lastwad
ja linnul olli kuld jõba nõra
wahel kui kas jedä lindu nägi
lõi temä mõõda puud üles ja tõi
selle linnu näest jä ilusa jõle
ära aga linnule ei teinud temä
midägi paha nemä nis kumargi
ehte üle õed mõtt ei kunnwa
ja neist ei wõind kuulda aga
mõõd ehmast kord ehte üle rõõmu
ta peitis jedä ära ei kiegi jedä
ei näärs kepel pühapäewal
läksid wanemad õed jälle wiimu
ja noorem pidi nõda jäemä mõtles
ka temä jä kõrd linna puu alla